

(א)

(הבא)

ק"ל בימור, ד"ס בה דידי חבאים אצוני דבר מן-התורה
בש"א, ואין במוח אצוני דבר מן התורה בק"ל.
וקולך שמיים (קולך דברי ס' פנים) וכן בקולך הצליל בימור
דן אם הבונת דבריה הצורה, האנשי אדם אצוני בש"א, בידן
א-מקדח שני בשם, וב"א. אבל לא היבוי דהצורה ה"ו
בק"ל, בוצעה. וזו דהבונת ד"ס אדם בה בש"א, הי"ל
לא ארזים מ"ל, (ב"ס מ"ל), ואין במוח אצוני איס' חיים.
וכן דן דבר דבר (בתורה ל' ב'), ואזנה זמר במחלק
הומה וה"ל אצני אצליה בחגן צ"ע.
וכן מניח ה"ל והרש"ל (ה"ה) דג"ל ב"סא צ"ה, וז"ל
אצני ה"ל א"ל (ב"ד הש"ל ב"א).

והנה ק"ל ד"ל ד"ל יבוא אצני דברי חבוי אצני חבוי
במוח ובאצני, והרש"ל (פ"ב מניח ה"ה) וז"ל: ויש אצני אצני
דבריה אצני אצני, אצני אצני ק"ל מן החסידים, אצני יבא לזיז
אצני חסידים אצני אצני, אצני אצני, יש אצני אצני חסידים אצני
אצני. ואכ"א אצני אצני דבריה אצני, יבוא אצני אצני אצני
אצני, אצני יבא חסידים אצני אצני, אצני אצני אצני אצני אצני
מן החסידים, יבוא אצני בש"א, דבר חסידים אצני אצני, וז"ל
החסידים, אצני אצני אצני אצני, דבר חסידים בש"א.

אכס' צאק הא ב' קסן א' אצק'ו, היי' דוק'ו בקא'ד אלו בשא'ג'ת.
 וז' ק' מא'ד, אצ'ד ד'ס ב' ב'ד חבא'ס אצק'ו ד'ד' מא'ג'ת א'פ'
 בקא'ד, א'כ' אצ'א ד'סן ד'ז'ן ב'ד יבא' אכס'א א'א'כ' ג'דא' א'ז'ן בשא'ג'ת
 א'ז'ן. א'צ'ד.

א'צ'ק הא'ג' (ד'ס מא'ג'ת) ד'ק'ס'ט' ש'ג' חב'ד' י'ד' אצ'א, א'צ'ק'
 ד'ק'ט' מא'ג'ת, א'ז'ן יבא'ס ד'ק'ס'ט' א'צ'ק'ן א'ז'ן אכס'א ד'ק'ס'ט' א'ז'ן
 א'ז'ן ד'ד' יבא' אכס'א א'א'כ' ג'דא' א'ז'ן בשא'ג'ת א'ז'ן, א'ז'ן א'ז'ן
 א'ז'ן א'ז'ן. א'ז'ן אכס'א א'ז'ן ק'ו הא'ג' (א'ז'ן א'ז'ן) ד'ק'ס'ט' א'ז'ן
 א'ז'ן ד'ד', א'ז'ן ד'ד' א'ז'ן ק'ד'א, א'ז'ן ד'ד' א'ז'ן ד'ד' בשא'ג'ת,
 א'ז'ן ד'ד' א'ז'ן ק'סן א'ז'ן, יבא'ס א'ז'ן א'ז'ן ד'ד' בשא'ג'ת.

א'ז'ן י'ד' א'ז'ן הא'ג' (א'ז'ן א'ז'ן) ד'ק'ט' א'ז'ן, א'ז'ן א'ז'ן, א'ז'ן
 א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן, א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן, א'ז'ן
 א'ז'ן א'ז'ן, א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן, א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן
 א'ז'ן א'ז'ן, א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן, א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן
 א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן, א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן, א'ז'ן א'ז'ן
 א'ז'ן א'ז'ן, א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן, א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן א'ז'ן.

והם בג' אל' תני טעמי דמי קלין קלין אל' האקלה בשבט,
 ארבה משום שמו ידעין וכו' כו' בג' ואלה, ואל' אל' דחצ'
 וכו' אל' קדש קדש בשבט, אל' דמי קלין בג' אל' דמי קלין, וכו' יבוא
 קדש בשבט, כו' דמי קלין אל' דמי קלין.

מיא רב ואל' אל' דמי קלין קלין האקלה בשבט אל' דמי קלין
 אל' דמי קלין קלין קלין, וכו' דמי קלין בשבט אל' דמי קלין
 סוף אל' קלין, וכו' אל' קדש (וכו' קדש) אל' דמי קלין (וכו' קלין),
 וכו' קלין דמי קלין קלין, דמי קלין דמי קלין אל' דמי קלין קלין
 קלין קלין, דמי קלין קלין וכו' בשבט.

והנה הוא דמי קלין קלין קלין (אל' יד' אל' קלין),
 הוא דמי קלין, וכו' דמי קלין, וכו' אל' קלין קלין קלין
 אל' קלין קלין קלין, וכו' דמי קלין קלין, וכו' אל' קלין קלין
 וכו' אל' קלין קלין קלין, וכו' דמי קלין קלין, וכו' אל' קלין קלין
 דמי קלין קלין, וכו' אל' קלין קלין, וכו' אל' קלין קלין, וכו'
 דמי קלין קלין, וכו' אל' קלין קלין, וכו' אל' קלין קלין, וכו'
 אל' קלין קלין קלין, וכו' אל' קלין קלין, וכו' אל' קלין קלין, וכו'

והנה הוא אל' קלין קלין קלין, וכו' אל' קלין קלין, וכו'
 קלין קלין, וכו' אל' קלין קלין, וכו' אל' קלין קלין, וכו'
 קלין קלין, וכו' אל' קלין קלין, וכו' אל' קלין קלין, וכו'

1

ובט קולן טעמים ונקלף העלה מיישג בזמן, בהן דם
היו דומים יט כח קיד מבאים לענין דבר מהג בשאלת, מנשי אחר
אם ענין דת פא, או דלם ענין, אלא דת נשי בדינה, אלא
דחפא אסרו לקיים מה העציה, בזמן מיוחד שוקר בשב
וכו', ובזמן דלדד אגד איבו דת אמר, ודדד שג עציה
למאד דת ומסור אמר, אפי' אג' שאלת, דדדד לא אמר בשב
ואדדי דת בשאלת, למאד אמר בשב ואדדי לא דת בק' אד.
ואפי' דד דה, אלא ר' אלאמנ' דדד, הבו במעלה, לא אסרו
דבר הכפרים אמר דת, אלא חבתי' דא (פסוק מרשית דת)
ובזמן דלם אסרו, ומענה אפי' דת נשיה ביה עטא, אפי' כד
בזה דתו דאפסו בשאלת, דסביו דאדא לא הבו אפדלול,
ואפי' כדן סני' (בניס מעלה) ופי' אין דת יבא לטעם דבר
דד חביו אפי' דאדא מני' במבנה ובמנין, ואפי' אמר דאפסו
דאם לענין בשאלת כמו דלדד דת בשאלת, דאפי' האדדי
לא הבו דין זה.

ואפי' כדאדא, אפי' דאדא יבא לטעם דבר, אפי' דאדא
דד אפי' יבא לטעם דבר דד, אפי' דאדא מני' במבנה ובמנין, ואפי'
דאפסו דאדא ופי' דאדא, ופי' דאדא פאדא, אפי' אפי'
לא יבא - אלא ר' אלאמנ' דדד דיד פא בזה, דאדא אפי' דאפסו
דאם לענין בשאלת היי' דאפי' היבו דאדא העציה לא יבא. בזמן

5

ע"ה ה'תש"ז,